

„ŚWIĘTA BARBARA”

Z postacią św. Barbary wiąże się wiele legend. Obecnie jest czczona jako patronka górników, ale również artylerzystów, marynarzy, architektów, dzwonników, lotników, kucharzy, a nawet więźniów i flisaków.

Barbara z Nikomedii pochodziła z pogańskiej rodziny z Heliopolis – ok. III w. Gdy ojciec dowiedział się, że jego córka Barbara została chrześcijanką, chciał ją zmusić do wyrzeczenia się wiary. Ona jednak została nieugięta, uwięziono ją zatem w wieży, a potem ścięto mieczem. Według legendy tuż przed śmiercią anioł przyniósł jej Komunię Świętą.

W ikonografii św. Barbara przedstawiona jest w długiej tunice i w płaszczu z koroną na głowie, niekiedy w czepku. W ręku trzyma kielich i hostię (symbol Eucharystii). Czasami ukazywana jest z wieżą, w której była uwięziona.

Za patronkę św. Barbary obrali sobie górnicy, bo według legendy, gdy uciekła przed ojcem (lub z więzienia) rozstąpiła się przed nią skała i dziewczynie udało się przecisnąć przez szczelinę.

Jej imieniem nazwano gorczycznik pospolity (łac.) *barbarea vulgaris*, potocznie zwany barbarką lub zieleń św. Barbary. W tradycji w święto św. Barbary wkłada się ziarenko zboża i gałązki czereśni lub wiśni do wody, które mają zakwitnąć na Boże Narodzenie. Są to gałązki św. Barbary.

Przysłowia związane ze św. Barbarą:

- Na św. Barbarę, jeżeli mróz i pogoda, zima będzie lekka i bez śniegu.
- Św. Barbara po lodzie, Boże Narodzenie po wodzie.
- św. Barbara po wodzie, Boże Narodzenie po lodzie.

Źródło : Muzeum Narodowe we Wrocławiu

Zebrała: dh. Barbara Milczanowska
Grupa Turystyczno-Historyczna
TG „Sokół” w Sanoku